

Sub teiul din Copou

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

„Menirea vieții tale e să te cauți pe tine însuți.” Mihai Eminescu

- Mă ninge iar și îmi aduc aminte
De versul tău, îl simt ca pe-un ecou
Venit din univers să mă alinte,
Trimis de un Luceafăr în Copou

Sub teiul argintiu plin de parfumul
Scrisorilor... Azi le desfac, încet,
Să-mi lumineze slova vie drumul
Și să parcurg întregul alfabet

Al poeziei. Plimbă-mă de mână
„Pe lângă plopul fără soț”, te-aștept,
Când zorii se aprind și-apoi îngână
Poemele care-mi pulsează-n piept!

- „Amorul unei marmore” rămâne
Sub teiu'-ncărunțit de-atâta dor
Ce-și 'nalță ruga-n crengile bătrâne,
De-aș îndrăzni i-aș cere un favor...

Să înflorească-asa, în miez de iarnă,
„De-or trece anii”-n zborul lor prelung
Sub pașii tăi metafore s-aștearnă,
Într-un târziu și eu o să ajung

„Sara pe deal”, când luna se prăvale
Pe bolta poeziei. Un stilou
Va scrie pe destin o altă cale...
Ne-om regăsi sub teiul din Copou.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif